

De brief van Jakobus

Het werk dat vereist is in de brief van Jakobus die zegt dat hij geloof (geloof) heeft, is het werk dat doorzettingsvermogen beëindigt (Jak 1: 4), dat wil zeggen: blijven geloven in de volmaakte wet, de wet van vrijheid (Jak 1: 25).

De brief van Jakobus

Invoering

Jakobus de Rechtvaardige, mogelijk een van Jezus 'broers (Mt 13:55; Marcus 6: 3), is de auteur van deze brief.

Broeder James werd pas bekeerd na de opstanding van Christus (Johannes 7: 3-5; Han 1:14; 1 Kor 15: 7; Gl 1:19), en werd een van de leiders van de kerk in Jeruzalem, en wordt aangesteld als een van de pilaren van de kerk (Gal. 2: 9).

De brief van Jakobus is gedateerd rond 45 na Christus. C., ruim voor het eerste concilie in Jeruzalem, dat plaatsvond rond 50 d. C., die de oudste nieuwtestamentische brief maakt. Volgens de historicus Flávio Josefo werd Tiago rond het jaar 62 d. Ç.

De geadresseerden van de brief zijn verspreide joden die tot het christendom zijn bekeerd (Jak 1: 1), vandaar de sobere toon en taal die eigen zijn aan de joden.

Toen hij deze brief schreef, probeerde Jakobus de joodse leer van het hebben van geloof in de ene God te weerleggen met de leer van het evangelie, namelijk het hebben van geloof in

Jezus Christus, omdat het nutteloos is om te zeggen dat hij in God gelooft, maar dat hij het gebod van God niet gehoorzaamt, dat wil zeggen: in Christus geloven. Jakobus 'benadering herinnert ons aan wat Jezus leerde: "Laat uw hart NIET verontrust worden; je gelooft in God, je gelooft ook in mij" (Johannes 14: 1), waarmee de relevantie van het behandelde onderwerp wordt aangetoond in termen van de doelgroep: joden die zich tot het christendom bekeerden.

Een misverstand over de brief van Jakobus verspreidde zich echter over de christenheid, namelijk dat hij redding door werken verdedigde, in tegenstelling tot de apostel tegen de heidenen, die redding door geloof verdedigden.

Het misverstand over de benadering van Jakobus maakte dat Maarten Luther een hekel had aan deze brief en het "strobrieff" noemde. Hij zag niet in dat het onderwijs van Jakobus niet verschilt van het onderwijs van de apostel Paulus.

Samenvatting van de brief van James

De brief van Jakobus begint met een aansporing tot volharding in het geloof, aangezien met volharding het werk van het geloof wordt beëindigd (Jak 1: 3-4). Wie beproevingen doorstaat zonder te vervagen, wordt gezegend, want hij zal van God de kroon des levens ontvangen, die zal worden gegeven aan degenen die hem gehoorzamen (liefhebben) (Jak. 1:12).

Jakobus gebruikt de term 'geloof' in de zin van 'geloven', 'geloven', 'vertrouwen', in tegenstelling tot de apostel Paulus, die de term zowel in de betekenis van 'geloven' als in de zin van 'waarheid' gebruikt, en deze laatste betekenis wordt veel meer gebruikt dan dat.

Vervolgens presenteert Jakobus de essentie van het evangelie, namelijk de wedergeboorte door het woord der waarheid (Jak

1:18). Na te hebben beweerd dat het noodzakelijk is om het woord van het evangelie te ontvangen als een gehoorzame dienaar, wat de kracht van God is voor redding (Jakobus 2:21), spoort Jakobus zijn gesprekspartners aan om te vervullen wat in het evangelie is bepaald, en niet te vergeten de leerstelling van Christus (Jakobus 2:21).

Jakobus herinnert zich dat iedereen die aandacht heeft voor de waarheid van het evangelie en erin volhardt, en niet als een vergeten luisteraar, het werk doet dat door God is vastgesteld: geloven in Christus (Jakobus 2:25).

Met het oog op het werk dat God verlangt, demonstreert Jakobus dat religieus zijn zonder in te houden wat uit het hart komt, zichzelf bedriegt, en de religie van die persoon blijkt tevergeefs te zijn (Jakobus 2: 26-27).

Weer roept Jakobus zijn gesprekspartners broeders, en dan roept hij hen op om geen respect te tonen voor mensen, aangezien ze beleden in Christus te geloven (Jak 2: 1). Als iemand zegt dat hij in de Heer Jezus gelooft, moet hij volgens dat geloof te werk gaan: mensen niet respecteren vanwege afkomst, taal, stam, natie, etc. (Jak 2:12)

Tiago's benadering verandert weer door een serieuze: – 'Mijn broers', om hen te vragen of het nuttig is om te zeggen dat ze geloof hebben, als ze geen werken hebben. Is het mogelijk om te geloven zonder werken te redden?

De term werk in context moet worden begrepen volgens de opvatting van de mens uit de oudheid, die het resultaat is van gehoorzaamheid aan een gebod. Voor mannen in die tijd resulteerden het bevel van een meester en de gehoorzaamheid van een dienaar in werk.

De aanpak verandert van mensen naar verlossing. Eerste; Wie geloof in Christus heeft, kan geen respect hebben. Ten tweede: Wie zegt dat hij gelooft dat God één is, zal niet worden gered als hij niet het door God verlangde werk doet.

De kwestie gaat niet over iemand die beweert geloof in Christus te hebben, maar iemand die beweert geloof te hebben, is geloof in één God. Iedereen die in Christus gelooft, zal worden gered, want dit is het werk dat God vereist. U kunt niet iemand redden die beweert in God te geloven, maar die niet in Christus gelooft, aangezien hij niet de doener van het werk is.

Het werk van de eis die zegt dat hij geloof (geloof) heeft, is het werk waarmee volharding eindigt (Jak 1: 4), dat wil zeggen, het blijft geloven in de volmaakte wet, de wet van vrijheid (Jak 1:25)). .

Omdat christelijke bekeerlingen onder de joden wisten dat het door God vereiste werk is om in Christus te geloven, door te beweren dat het niet genoeg is om te zeggen dat hij geloof heeft, benadrukte Jakobus dat het onschadelijk is om in God te geloven en niet om in Christus te geloven.

De benadering in hoofdstuk 3 verandert weer wanneer er wordt gezegd: mijn broers (Jas 3: 1). De instructie is bedoeld voor degenen die meesters wilden worden, maar voor deze bedieningsoefening is het essentieel om 'perfect' te zijn. Om 'perfect' te zijn in de context, is niet struikelen over het woord van de waarheid (Jak 3: 2), en dus in staat zijn om het lichaam (de studenten) te leiden.

Na voorbeelden van wat het woord kan promoten, wordt de benadering opnieuw veranderd, om de onmogelijkheid aan te pakken om verder te gaan met verschillende berichten van dezelfde persoon, waarbij de kennis van God wordt vergeleken met de wijsheid en menselijke traditie (Jak 3:10 -12) .

Ten slotte is de instructie dat christenen die bekeerd zijn uit de Joden, niet slecht over elkaar mogen spreken (Jakobus 4:11), en, door figuurlijkheid (rijk), verwijzen naar de Joden die Christus hebben gedood.

De brief wordt afgesloten met het eerste thema:

doorzettingsvermogen (Jak. 5:11), gelovigen aanmoedigen om geduldig te zijn in lijden.

De belangrijkste misvattingen over interpretatie

1. Begrijp dat Tiago zich bezighoudt met kwesties als sociale rechtvaardigheid, inkomensverdeling, liefdadigheidsacties, enz.;
2. Om de ernstige bestraffing aan de 'rijken' die goederen verzamelen te beschouwen als een bestraffing voor degenen die materiële rijkdom bezaten, betekent niet opmerken dat de term 'rijk' een cijfer is dat van toepassing is op Joden;
3. Begrijp dat de brief van Jakobus antagonistisch is ten opzichte van de leer van de apostel Paulus, die redding presenteert door geloof in Christus Jezus. In feite laat Jakobus zien dat geloven in God niet is wat God nodig heeft voor redding, maar eerder geloven dat Jezus de Christus is, het werk van geloof;
4. Begrijp dat goede daden vereist zijn om degenen die echt geloof hebben, te bevestigen. Wie volgens de Schrift in Christus gelooft, heeft waarachtig geloof, want dit is het werk dat God vereist;
5. Verwar goede werken met de vrucht waarmee de boom wordt geïdentificeerd.